

Iurii Georgijowicz Krywonos

urodził się 12 kwietnia 1939 roku w Debalcewie (woj. donieckie). W latach 1946-1956 uczęszczał do szkoły średniej w Pjaticatkach, a następnie do Elektromechanicznego Technikum Transportu Kolejowego w Kijowie (1956-1959). Od 1961 r. do 1967 r. studiował w Dniepropietrowskim Państwowym Uniwersytecie im. 300-lecia Zjednoczenia Ukrainy z Rosją na Wydziale Mechaniczno-Matematycznym. W roku 1972 uzyskał stopień doktora nauk fizyczno-chemicznych, broniąc pracy pt. „Rozpraszanie płaskich i cylindrycznych fal na wtrąceniach w nieorganicznych i półorganicznych ośrodkach” (promotor: prof. dr hab. I. T. Selezow), a w 1993 r. stopień doktora

habilitowanego nauk fizyczno-matematycznych (temat dysertacji: „Modele matematyczne dla falowych oraz szybkozmiennych procesów fizycznych i technologicznych”).

W roku 1967 został zatrudniony w Instytucie Cybernetyki Akademii Nauk (obecnie Instytut Cybernetyki im. W. M. Głuszkowa Narodowej Akademii Nauk Ukrainy (NANU)), zajmując tam szereg stanowisk od inżyniera, aż po profesora. Od 1975 r. był zatrudniony na stanowisku starszego pracownika naukowego, w 2000 r. został członkiem korespondentem NAN Ukrainy, w 2009 r. członkiem rzeczywistym (Akademik) NAN Ukrainy. Pełnił również funkcje: profesora Katedry Informatyki Wydziału Informatyki Narodowego Uniwersytetu „Kijowsko-Mogiliańska Akademia”, członka Rady Naukowej Instytutu Cybernetyki im. W. M. Głuszkowa NANU, zastępcy przewodniczącego specjalizowanej rady ds. obron dysertacji w Instytucie Cybernetyki im. W. M. Głuszkowa NANU, członka specjalizowanej rady ds. obron dysertacji w Instytucie Sztucznego Intelaktu NAN i MON Ukrainy, zastępcy głównego redaktora czasopisma „Problemy sterowania i informatyki”, redaktora naukowego cyklu „Teoria optymalnych rozwiązań”, współprzewodniczącego oraz członka komitetów naukowych wielu międzynarodowych konferencji z zakresu modelowania matematycznego, technologii komputerowych oraz sztucznego intelektu.

Do obszarów zainteresowań naukowych Profesora należy zaliczyć: metody szeregowej identyfikacji modeli matematycznych dla falowych oraz szybkozmiennych procesów fizycznych i technologicznych, teorię zaburzeń dla operacji pseudo-inwersyjnych oraz projekcyjnych, metody projektowania oraz instrumentarium rozproszonych technologii informatycznych przeznaczonych dla kompleksowej automatyzacji działania obiektów rozległych powierzchniowo.

Dorobek naukowy Profesora obejmuje autorstwo i współautorstwo 7 monografii, 23 preprintów, 64 publikacji w czasopiśmie naukowych, 15 patentów i świadectw autorskich oraz 55 publikacji w materiałach konferencyjnych. Był promotorem 25 prac doktorskich i habilitacyjnych.

Za swoją działalność wielokrotnie nagradzany i odznaczany, w tym m.in.: Orderem „Znak zasługi” (1986), Medalem Przdownika Pracy (1981), Medalem „Weteran pracy” (1986), Medalem „Pamięć 1500-lecia Kijowa” (1982), Orderem za zasługi 3. stopnia (2007), Odznaką NAN Ukrainy za osiągnięcia naukowe (2007). Został również uhonorowany tytułami: Laureata nagrody im. W. M. Głuszkowa NAN Ukrainy, Państwowej Nagrody Ukraińskiej RZR w obszarze nauki i techniki (1988) oraz Zasłużonego działacza nauki i techniki (2000).